

عنوان مقاله:

ارزیابی ریسک بوم شناختی به عنوان چارچوبی برای ارزیابی های اثرات توسعه با تاکید بر سامانه های مصبی و ساحلی

محل انتشار:

اولین همایش ملی مدیریت منابع آب اراضی ساحلی (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

جهانگیر جعفری - دانش اموخته کارشناسی ارشد محیط زیست دانشگاه تهران

افشین دانه کار - دانشیار گروه محیط زیست دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

ارزیابی ریسک بوم شناختی یک فرایند منطقی برای تعریف هدفمند احتمالی یک تاثیر مضر بزرگ موجود یا مجموعه ای از موجودات در زمانی است که با یک تغییر و تبدیل از قبیل تغییر اقلیمی، در معرض قرارگیری یک ماده خارج از سازمانه بوم شناختی، ابتلا به یک موجود بیماری زا، یا برخی دیگر از وارد کننده های بالقوه استرس، مواجه می شوند سامانه های مصبی و ساحلی در میانجی بین خشکی، آب شیرین و اقیانوس ها توسعه میابند. د رکشور به دلیل تنوع روشهای موجود مورد استفاده توسط ارزیابان محیط زیستی - که الزامی نیز بر کاربرد یک روش از سوی سازمان حفاظت محیط زیست وجود ندارد - رویه مشخص و معیار واحدی جهت مقایسه نتایج ارزیابی صورت گرفته ارایه نشده است ارزیابی ریسک یک ابزار مدیریتی عملی است تا اینکه یک تلاش علمی محض باشد با توجه به احتساب ارزیابی ریسک محیط زیستی به عنوان بخشی از ارزیابی اثرات محیط زیستی در این تحقیق ارتباطات ضعف ها و قوت های موجود بین ارزیابی ریسک محیط زیستی به عنوان بخشی از ارزیابی اثرات محیط زیستی در این تحقیق ارتباطات ضعف ها و قوت های موجود بین ارزیابی ریسک و ارزیابی اثرات با تاکید بر سامانه های مصبی و ساحلی مورد توجه قرار گرفته است تا امکان استفاده منطقی از ارزیابی ریسک بوم شناختی در رویه تصمیم سازی مشخص گردد.

کلمات کلیدی:

ارزیابی ریسک بوم شناختی، ارزیابی تاثیرات، ارزیابی اثرات محیط زیستی، ارزیابی د رمعرض قرارگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/105972>

